Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

De fapt cui îi trebuie ierburile amare? Astea sunt, eventual, pentru ceaiurile obligatorii de după marele banchet când stomacul, ficatul rinichii şi alte organe care au dus greul se cer „ajutate" să supravieţuiască până la următoarea „sărbătoare". Ierburile amare n-au reuşit să treacă din meniul biblic în cel popular. Nici măcar banala salată! Şi asta fiindcă substanţa religioasă a sărbătorilor a fost „înghiţită" odată cu numeroasele pahare date pe gât în sănătatea cine ştie cui.

De fapt, despre sănătate vreau să scriu aici. Atât despre cea fizică, cât, mai ales, despre cea spirituală. Câtă sănătate mai aduc marile sărbători celor care le celebrează? Posturile par mai degrabă o pedeapsă asumată în aşteptarea marii descătuşări a sărbătorilor. Postim noi acum, dar las' că vine ea sărbătoarea şi ne scoatem pârleala! Din nefericire odată cu sărbătorile ne amplificăm şi bolile, atât cele fizice: ulcerul, diabetul, hipertensiunea arterială, ciroza şi câte altele or mai fi, cât şi bolile sufletului: necumpătarea, îmbuibarea, egoismul, desfrâul şi toate cele asociate lor.

Mă întreb dacă anul acesta de Paşte ne vom gândi la criză sau dacă, dimpotrivă, vom găsi prilejul să „uităm" de ea şi, de fapt, de toate realităţile din jurul nostru? Cine ştie? Este adevărat că sărbătorile religioase erau instituite pentru a celebra ieşirea din criză, scăparea de situaţii periculoase, mulţumirea la adresa lui Dumnezeu pentru ajutorul acordat. Pe de altă parte însăşi desfăşurarea sărbătorii era menită să aducă aminte în mod foarte viu de faptul că trăim într-o criză permanentă: criza păcatului şi că de aceea este nevoie de o jertfă ispăşitoare.

Paştele ar trebui să fie prin excelenţă sărbătoarea favorizată de criză. Ar trebui să fie timpul în care fiecare creştin să îşi aducă aminte de faptul că odată cu apariţia păcatului în lume fiecare dintre noi am devenit robi şi că pentru eliberarea noastră a fost nevoie ca „Mielul lui Dumnezeu", aşa cum îl numeşte Ioan Botezătorul, să fie jertfit, să moară pe crucea Golgotei pentru ca noi, păcătoşii, să avem speranţa vieţii veşnice prin învierea Sa. De aceea evreii mâncau de Paşte şi verdeţuri amare ca să nu uite niciodată amărăciunea robiei şi să se poată bucura pe deplin de fericirea eliberării. Noi, însă, am dat deoparte ierburile amare şi căutăm să ne „îndulcim" vinovăţia păcatului, că, vorba aceea, de aceea-i sărbătoare, ca să ne veselim.

Mă tem însă că singura conştientizare a crizei va fi doar faptul că ne vom plânge din nou de preţul crescut al ouălelor şi de faptul că mielul de paşte a devenit articol de lux. Mă tem că vom uita iarăşi că nu pasca este esenţială, ci mărturisirea păcatelor. Mi-e teamă că luaţi cu pregătirea ospăţului de înviere vom uita cu totul de Cel Înviat. Şi mi-e teamă că, închinând pahar după pahar, vom începe să-i înjurăm pe guvernanţi în loc să-i aducem închinare Stăpânitorului întregului univers.

Pare un paradox să sărbătoreşti un Paşte de criză şi totuşi mă gândesc, dacă, nu cumva a venit timpul să ne întoarcem la semnificaţia adevărată a celebrărilor religioase şi să lăsăm deoparte adaosul păgân şi comercial al ceea ce au devenit „sărbătorile" pentru a putea să ne bucurăm cu luciditate de tovărăşia Celui Înviat şi care aşteaptă să coboare din icoane pentru a păşi pragul inimilor noastre? Numai aşa vom primi vindecare, vindecare de bolile noastre, dintre care cea mai gravă este păcatul.

Tuturor vă urez un Paşte cu verdeţuri amare!

SPONSOR: **A.S.I. ROMANIA**
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548; www.asiromania.ro

SPONSOR: **S.C. G&G TOTAL COM. SRL**
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: SC CONCELEX SRL Construcţii Civile, Industriale, Energetice şi servicii auxiliare (confecţii metalice, mobilier din pal, instalaţii climatizare, etc.)
CONTACT: Şos. Aeroportului, nr. 120-130, sector 1, Bucureşti tel. 021-6672275; www.concelex.ro

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Bălţăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO25RNCB4400000079080001
B.C.R. Alexandria

Isus în barca mea (II)

Lingurar Ion

M-am născut la data de 24 Mai 1972 în localitatea-oraş Baraolt, jud.Covasna, din părinți creştini, tata Nicolae şi mama Aurica. Fac parte dintr-o familie de şapte copii (doi băieți şi cinci fete), eu fiind al şaptelea.

În anul 1979 am început anul şcolar, clasa întâi în localitatea Augustin, jud. Braşov. După ce am învățat să citesc, primul lucru mi-am dorit să citesc Biblia. Îmi aduc aminte că am început cu Evanghelia după Ioan, cap.11, pentru că tata îmi explica că Dumnezeu are putere să învieze morții. De atunci am început să citesc mai des Biblia, până în anul 1984-1985.

Până în anul 1986-1987 frecventam Biserica din localitate cu mare bucurie pentru că îmi doream să aflu mai multe lucruri despre Domnul Isus pentru că îmi doream să devin pastor evanghelist, fiindcă îmi plăcea să călătoresc foarte mult în țară.

În anul 1986, în luna octombrie, împreună cu câțiva colegi de şcoală, ne-am hotărât să jucăm fotbal. În acea zi am fost ales în echipă ca portar. Cam după o oră de joc, unul dintre colegi, de la echipa adversă, a şutat mingea spre poartă, iar mie mi-a scăpat mingea din brațe. În secunda următoare am plonjat pe minge, timp în care, acelaşi băiat, a vrut să dea cu piciorul în minge, însă, din păcate, m-a atins pe mine între ochi, deasupra nasului. Timp de o oră n-am mai văzut nimic: era numai roşu şi negru înaintea ochilor. M-au luat colegii şi m-au dus acasă. După ce am ajuns acasă (părinții nu erau acasă), mi-am pus comprese cu apă rece. Am început să văd, dar a doua zi părinții m-au dus la policlinica din oraşul Baraolt. De atunci, părinții au început să se intereseze de tot felul de medici oftalmologi şi unde auzeau că este un medic bun, mă duceau, aşa că vă dați seama la câți medici am fost. Fiecare medic avea părerea lui şi aplica tratamentul pe care îl credea cel mai bun.

Îmi aduc aminte că am fost internat în Spitalul Județean Sfântul Gheorghe din jud. Covasna. După 5 săptămâni de injecții în ochi şi 2 operații la ambii ochi, medicul mi-a spus că îmi dă trimitere la Târgu Mureş, la doctorul Fodor Francisc, directorul spitalului şi tot odată profesor oftalmolog. Pe trimitere însă scria numele altui medic oftalmolog de la spitalul Sfântu Gheorghe! Atunci ne-am dat seama că e ceva în neregulă cu mine, dat fiind faptul că pe trimitere nu era numele medicului care m-a operat!

Când am ajuns la Târgu Mureş, profesorul Fodor i-a garantat tatălui meu că îmi va reda vederea 90% din cea normală, pentru că se va ocupa personal de mine. Tatăl meu a vândut calul, mânzul şi vaca şi, pe lângă banii pe care i-a pus în plic a mai venit şi cu alte cadouri, numai să fie treaba bună. În schimb, în sala de operație când m-au dus, erau 3 asistente şi o doctoriță pe nume doamna Seriteanu. Îmi amintesc că pentru ultima dată am ridicat mâna în timp ce eram aşezat pe masa de operație şi mam uitat la ceas: era ora 9 şi 10 minute dimineața

Tragic, dar a fost ultima zi când am mai văzut lumina zilei, căci după operație, a doua zi, am constatat că eram în întuneric. După alte 5 săptămâni am fost externat, zicându-mi-se că nu mai are ce să mai îmi facă, aşa că dacă mă va durea ochiul vreodată să mă duc la policlinica de care aparțin să-mi dea tratament!

Apoi părinții m-au dus la Bucureşti la spitalul Viting, la doctorul Boieraş. Consultându-mă, medicului mi-a mai dat şanse, zicându-mi că mă va opera şi cel puțin 30% din vederea normală mi-o va reda-o. Atunci tata l-a întrebat pe medic câți bani trebuie să dea pentru această operație, iar doctorul Boieraş a zis ,, Stai liniştit că nu am nevoie de nici un leu, fie că îmi dai, fie că nu îmi dai, eu îmi fac meseria pe care o am, aşa că la mine cu bani şi cu cadouri să nu vii."

După 6 luni şi după mai multe intervenții chirurgicale şi şedințe de stimulare a nervului optic, am constatat împreună cu medicul că, practic, nu ştie ce să îmi m-ai facă, dar dânsul a zis (pentru prima dată am auzit din gura unui medic) că de aici încolo doar Dumnezeu poate, fiindcă este Medicul Suprem.

Apoi am fost şi la Spitalul Militar Bucureşti, la medicul Cârstocea. Mi-a spus că nu are ce să mai îmi facă şi apoi am auzit de un alt medic, de doctorul Filip, foarte bun oftalmolog. Acelaşi lucru: nu are ce să îmi mai facă! Am fost şi la Spitalul de Oftalmologie Cosmonaților, nr. 22, la medicul Mihai Pop…

Am fost la mai mulți medici şi toți mi-au spus acelaşi lucru: NU SE MAI POATE FACE NIMIC… **DOAR DUMNEZEU!**

Tatăl meu, aproape la toți medicii pe unde m-am dus le-a spus acelaşi lucru: că vrea să îmi doneze un ochi de la dânsul, zicându-le ,,mie mi-ajunge unul", însă toți au spus că nu se poate face transplant de ochi.

În anul 1989, părinții mei împreună cu directorul şcolii din localitate, au hotărât să mă dea la o şcoală specială pentru nevăzători din Bucureşti. Am hotărât să depunem dosarul pentru şcoală şi, pe data de 15 septembrie, am venit în Bucureşti, la Centrul Şcolar nr.1 din Vatra Luminoasă, nr.108, Bucureşti. Când am intrat pe poarta şcolii, îmi amintesc că era gălăgie, auzind

>>> continuare în pagina 14

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

La frângerea pâinii...

George Uba

Împlinisem doisprezece ani . Plecasem la şase ani din Traianu, comuna copilăriei mele, acolo unde Dunărea îmi şoptea jocurile copilăriei. Mi-era dor de bunici , dar cum să tai țara în două şi să plec din nordul Moldovei spre locurile atât de visate? Mi-a venit o idee. Am realizat că sunt destul mare să țin o valiză în mână şi o direcție pe care trenul o ştie atât de bine. Am făcut propunerea părinților şi, după o chibzuială de câteva zile, grăbită de insistența mea, au cedat. Îmi şi imaginam întâlnirea cu bunicii într-o variantă de mare bucurie. Am schimbat trenul în două locuri, iar din Turnu Măgurele am luat autobuzul. M-am apropiat de casa unde m-am născut şi emoția creştea la fiecare pas. Am salutat pe toți cei cu care mă întâlneam, că aşa mi s-a spus că trebuie să fac, dar nimeni nu m-a recunoscut. Am intrat în curte şi mi s-a părut mult mai mică decât o ştiam eu. Se pare că crescusem mare. Din bucătăria de vară iese bunica, căreia îi spuneam mămica mare. Mă privi ca pe un străin. „ Pe cine cauți?” mă întrebă ea, cercetându-mă. „Îl caut pe Spirea Uba”, i-am răspuns eu , stăpânindu-mă să nu plâng. „ Păi, ce treabă ai cu el?” , mă cercetă bunica a doua oară. ”Am eu o datorie pe care trebuie să i-o dau”, am lungit scenariu. În momentul acela i-a scăpat lingura din mână. ”Tu eşti Georgică?” a strigat ea. Şi a început să plângă. Ce replică poți găsi pe măsură, dacă nu tot lacrimi. Bunicul a venit peste vreo două ceasuri de la câmp. Eu m-am aşezat pe o buturugă şi-l aşteptam. A intrat în curte şi în spatele casei a dat de mine, cu valiza alături. M-a privit fără să spună ceva. Bunica a intrat în rol. „Spirule, uite băiatul ăsta, nu-şi găseşte bunicii şi am zis să doarmă la noi în seara asta şi mâine îi mai caută. Ce zici, îl primim?” Bunicul tăcea. Ceva nu era în ordine. S-a aşezat alături, pe o altă buturugă şi mă privea. „Dacă nu vrei, îi spun să plece să caute o altă familie care îl primeşte.” Nici un cuvânt. Atunci am scos din buzunar două semințe de bostan şi le-am desfăcut de coajă. Am pus un sâmbure pe genunchiul lui stâng şi unul pe genunchiul lui drept. A început să plângă ca un copil. Aşa făcea el când noi eram mici. Punea câte un sâmbure de bostan pe fiecare genunchi pentru cei doi nepoți ai lui. M-a recunoscut.

O dramă de neimaginat

Dar cei doi ucenici, care mergeau spre Emaus nu L-au recunoscut pe Isus.(Luca 24, 13-35) Acelaşi glas, aceeaşi fizionomie, acelaşi ton al vocii, aceeaşi privire, aceeaşi statură şi... nu L-au recunoscut. Au fost martorii predicilor Lui care răscoleau sufletul. Au fost de față când a dat lumină orbilor şi putere slăbănogilor. A vindecat lepra în fața lor şi l-a înviat pe Lazăr sub ochii lor. Au fost prezenți la confruntarea lui Isus cu fariseii şi saducheii când le-a închis gura şi le-a demascat fățărnicia şi extremismul lor religios sub care îşi ascundeau păcatele. Şi nu L-au recunoscut. Pe drumul spre Emaus, ei se uitau țintă la El şi îşi manifestau tristețea şi dezamăgirea în fața Celui care a înviat. Şi doar le-a spus de atâtea ori că aşa se va întâmpla, dar urechile lor erau înfundate. Ei îşi plângeau pierderea cea mare în fața Celui care a adus un aşa mare câştig. Isus le-a dat atât de multe semne ca să fie recunoscut, dar cei doi priveau prin El fără să facă vreo conexiune cu Mântuitorul lor. Nu e dramatic? Nu e dezolant? Ba chiar nişte femei dintre cele care Îl însoțeau pe Isus au venit uluite de la mormânt spunîndu-le ucenicilor că El este viu şi că L-au văzut. Dar cei doi au rămas pe ideea lor. Nu poate fi adevărat. „Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel... dar”, nici o speranță, au concluzionat ei.

Chia aşa, care să fie motivul sau motivele de nu L-au recunoscut pe Isus?

În primul rând erau atât de concentrați la agenda lor pământească în a realiza împărăția pe pământ prin Învățătorul lor, încât în oricât de multe ocazii le-a spus Isus despre supliciul şi moartea Sa, ei nu au crezut şi nu au conceput un astfel de scenariu. Ei considerau că fericirea constă în realizarea condițiilor din jurul lor, economice şi politice şi că doar sub aceste binecuvântări socio-politice închinarea adusă lui Dumnezeu putea fi întreagă. Moartea lui Isus a însemnat pentru ei prăbuşirea visului lor suprem al binecuvântării colective, ca națiune, de aceea învierea lui Isus era ca un basm ce l-au uitat de cum a fost spus.

În al doilea rând ei studiau Scriptura pentru un alt motiv. Dacă Isus a trebuit să o ia de la început şi să le explice de la Moise şi de la toți proorocii, care au scris cu privire la El şi la jertfa Lui, ei studiau Scripturile ca să observe ce spun cu privire la ei! Cu privire la binele lor! De câte ori nu deschidem Scriptura ca să vedem ce bine ne pregăteşte Dumnezeu pentru cei care sunt alături de El. De data aceasta Isus era privit ca Unul care le împlinea nevoile lor personale, iar Scriptura era studiată pentru a pune în evdiență răsplata pentru cei din poporul ales. Murind pe cruce, speranța împlinirii lor personale s-a năruit.

Dar acum vine de fapt motivul de

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

fond pentru care ei nu L-au cunoscut şi pentru care şi astăzi doar puțini Îl recunosc. Isus intră în casa celor doi, la insistența lor. Dacă nu ar fi fost ospitalieri pierdeau cea mai frumoasă lecție a descoperirii de Sine, al lui Isus. În momentul când frânge pâinea se întâmplă miracolul recunoaşterii. Atunci li s-au deschis

ochii! Când? La frângerea pâinii. Ce nu acceptau ei şi cei doisprezece ucenici? Nu vă vine să credeți, dar este adevărat. Ei nu acceptau... frângerea Lui! Partea centrală şi vitală a Planului deMântuire era frângerea Mântuitorului. Ca să fie mai explicit, înainte de evenimentul răstignirii, Isus a comemorat Sfânta Cină şi le-a exemplificat frângerea prin ruperea pâinii şi prin împărțirea ei printre ucenici. Nu au priceput nici atunci, pentru că nu doreau să renunțe la scenariul lor. Isus vroia să le spună prin acest act suprem, că frângerea Lui trebuia să producă în om o frângere a vieții lui păcătoase, pentru a pune în el o nouă viață prin învierea adusă de Duhul Sfânt. Mai există un adevăr ce trebuie spus: aşa cum Isus S-a frânt pentru noi, şi noi trebuie să ne frângem pentru alții, dăruindu-ne din resursele interne şi externe tot ce poate fi de folos semenului lipsit. Este gestul iubirii luat din dragostea Mântuitorului, prin care Îl punem în evidență spre salvarea multor oameni căzuți.

Există o frângere totuşi, fără voia noastră, pe care Mântuitorul o priveşte cu multă compasiune şi dragoste. Există acea frângere care te face pe tine, cel ce stă într-un cărucior să-ți pui întrebarea: „Ce rost are, Doamne? Cui foloseşte? Cu ce ajută pe alții această zdrobire, care parcă n-are sens? Tu măcar Te-ai frânt pentru salvarea altora , dar noi pentru cine rămânem frânți? Cum valorifici tu această imobilizare, care parcă mai mult încurcă pe alții decât îi ajută? Mai mult îi apasă decât îi despovărează."

Şi totuşi Mântuitorul Se descoperă mai uşor celor care sunt în criză, care sunt legați, decât față de cei slobozi. Pentru că spre El strigă toți cei care nu pot merge şi care tânjesc să se ridice în două pisioare şi să alerge. El strigă pentru a pricepe că salvarea interioară este fundamentală. Şi Isus de-abia aşteaptă să îi ridice din scaunul lor, dar nu înainte de a le da picioarele credinței, cu care vor străbate cerurile. Nu mai este mult de suferit, dar apoi suferințele de acum nu vor putea fi puse alături de slava viitoare pe care Domnul o va da celor care au suferit. În al doilea rând, prin această frângere Îl înțelegi mai bine

pe Mântuitorul tău, decât alții. El a trecut pe aici înaintea ta. Aşa Îl poți avea mai aproape de tine. În al treilea rând, deşi această ipostază este nefericită, totuşi ai timp să meditezi mai mult ca alții la lucrurile de bază ale vieții, la sensul ei şi la relația cu Dumnezeu. Şi în al patrulea rând, în situația în care te afli restrângi aria ispitelor, prin faptul că te confrunți cu mai puține evenimente destabilizatoare, decât dacă ai fi în plinătatea forțelor tale. Şi nu în ultimul rînd, sensibilitatea ta la lucrurile spirituale este mai mare şi te face mai atent la şoaptele Mângâietorului ceresc. Şi mai este ceva, dar trebuie să exemplific prin ceea ce mi s-a întâmplat cu aproape şapte-opt ani în urmă.

O nouă matematică

A fost o zi plină cu evenimente fericite. Mă întoarceam la sediul instituției pentru a-mi lua maşina. Am deschis porțile şi am ieşit cu maşina. M-am întors pentru a închide porțile. Am tras poarta mică, apoi cea mare şi, deodată, şoc. Poarta cea mare se desprinde din balamale şi mă înveleşte ca o plapumă nemiloasă şi violentă, fără a realiza posibilitatea unei reacții. Mă găseam jos, fără să pot clinti nici un milimetru din greutatea de peste o sută de kilograme care ma țintuia de betonul curții. Am rugat un tânăr care se mira cum am ajuns dedesubt, să încerce un efort de ridicare a unei greutăți peste puterile lui. Cei câțiva centimetri m-au determinat să mă târăsc de sub poartă. Mi-erea teamă să mă ridic ca să nu constat ceea ce credeam că s-a întâmplat: frângerea coloanei. Mi-am adus aminte de Aurel Burcea care m-a rugat să-l sprijin în unele proiecte pentru cei legați de un scaun, ca şi el, şi am zis că-l voi înțelege mult mai bine ca până acum. Stăteam în mijlocul drumului fără să am curajul să mă ridic. Nu acceptam frângerea. Cu groază am făcut un ultim efort, înfruntând riscul de a cunoaşte o nouă ipostază tragică. Încet, am reuşit să mă ridic. Apoi mi-am rotit corpul, într-o parte sau alta şi am constatat că nu s-a întâmplat ceea ce anticipasem. Tremurând am urcat la volan şi am trăit o revelație. Acolo, sub poartă, nu eram singur. Mai era Cineva, care fusese şi în cuptorul cu foc. Dar a

fost totuşi o frângere, chiar dacă nu fizică. Şi am înțeles mai bine pe Aurel şi pe cei care sunt în aceeaşi frângere. Iar ceea ce este important este că acolo, în cărucior, este şi El. Dar posate fi văzut doar prin cel care este dispus să se împartă altora... prin frângerea voastră!

Scrisori de la Teddy

În timp ce se afla în faţa copiilor din clasa a 5-a, Doamna Thompson, în prima zi de şcoală, le-a spus un neadevăr. Ca majoritatea profesorilor, le-a spus elevilor săi că îi iubeşte pe toţi la fel de mult.

Totuşi, acest lucru nu era posibil, deoarece în primul rând, cufundat în banca sa, era băieţelul numit Teddy Stallard.

Doamna Thompson îl urmărise pe Teddy în anul precedent şi observase că acesta nu se juca cu ceilalţi copii, hainele sale erau neîngrijite şi era murdar mai tot timpul.

Şi Teddy putea fi nesuferit. Se ajunsese până acolo încât Doamnei Thompson îi făcea plăcere să scrie pe lucrările acestuia, cu un creion gros şi roşu, un X mare şi îngroşat şi să îi dea nota 4.

La şcoala la care preda doamna Thompson, trebuia să revizuiască toate caracterizările elevilor, iar pe Teddy îl lăsase intenţionat la urmă. Totuşi, cand a deschis dosarul acestuia, a rămas surprinsă să vadă că profesoara din primul an scrisese "Teddy e un copil isteţ, îşi face temele cu grijă, este manierat şi este o plăcere sa fii în preajma lui".

Profesoara din clasa a 2-a scrisese "Teddy este un elev excelent, apreciat de colegii săi, dar este tulburat de faptul că mama sa suferă de o boală incurabilă, iar viaţa de acasă trebuie să fie foarte grea"

Profesoara din clasa a 3-a scrisese "Moartea mamei sale îl afectase foarte mult. Se străduieşte foarte mult, dar pe tatăl său nu îl prea interesează, iar climatul de acasă îl va afecta în curând, dacă nu se va schimba ceva"

Profesoara dintr-a 4-a a scris "Teddy este retras şi nu mai este interesat de şcoală. Nu are mulţi prieteni şi uneori adoarme în timpul orei"

De-acum, doamna Thompson întelesese problema şi i-a fost ruşine de ce făcuse. S-a simţit şi mai prost când elevii ei i-au adus cadouri de Crăciun, legate cu panglici frumoase şi împachetate în hârtie strălucitoare. Mai puţin Teddy.

Cadoul acestuia era împachetat cu hârtie obişnuită, de culoare maro. Doamnei Thompson i-a fost greu să îl deschidă în faţa celorlalţi. Unii dintre elevi au început să râdă când a descoperit o brăţară careia îi lipseau unele pietre şi o sticluţă de parfum pe trei sferturi goală. Ea i-a certat când a observat că brăţara era drăguţă şi parfumul mirosea frumos. Teddy Stallard a rămas după ore în acea zi doar pentru a-i spune "Doamnă Thompson, astăzi miroşi exact ca şi mama".

După ce copiii au plecat, a plâns timp de aproape o oră. În acea zi, a încetat să mai predea citirea, scrierea şi aritmetica şi a început să îi înveţe pe elevi.

Doamna Thompson i-a acordat o atenţie deosebită lui Teddy. Pe măsură ce lucra cu el, mintea sa a început să îşi revină. Cu cât îl încuraja mai des, cu atât acesta reacţiona mai bine. Până la sfârşitul anului, Teddy ajunsese cel mai isteţ elev din clasă, şi, în ciuda promisiunii că îi va iubi pe toţi la fel, Teddy a devenit alintatul său.

Un an mai târziu, a găsit o scrisoare de la Teddy în care îi spunea că e cea mai bună profesoară pe care o avusese vreodată.

Au mai trecut încă şase ani până a mai primit un semn de la Teddy. Apoi el i-a scris că terminase liceul al treilea în clasă, şi că ea rămăsese cea mai bună profesoară pe care o avusese.

Patru ani mai târziu, a mai primit o scrisoare în care spunea că v-a termina în curând şi facultatea cu cele mai bune rezultate. Încă o dată o asigura pe doamna Thompson că fusese cea mai bună profesoară.

Apoi au mai trecut încă patru ani şi a mai venit o scrisoare, cu acelaşi mesaj, dar numele expeditorului era schimbat: Dr. Theodore Stallard.

Apoi o nouă scrisoare în care o anunţa că se va căsători.

Îi spunea că tatăl său a murit cu câţiva ani în urmă şi o întreba dacă ar vrea să participe la nuntă şi să stea în locul în care sta de obicei mama mirelui. Bineînţeles că a acceptat. Şi a purtat brăţara căreia îi lipseau unele pietre şi a folosit acelaşi parfum pe care îl primise demult de la Teddy.

S-au îmbrăţisat, iar Teddy i-a şoptit la ureche "Mulţumesc pentru că ai crezut în mine. Mulţumesc pentru că m-ai făcut să mă simt important şi mi-ai arătat că pot însemna ceva."

Doamna Thompson i-a şoptit cu lacrimi în ochi "Teddy, ai înţeles greşit. Tu eşti cel care m-a învăţat că pot schimba ceva. Nu am ştiut cum să predau elevilor până te-am întâlnit pe tine."

MORALA:

Nu poţi niciodată să ştii cum poţi influenţa viaţa altora prin ceea ce faci sau prin ceea ce nu faci. Ţine seama de acest lucru în aventura ta prin viaţă şi încearcă să schimbi ceva în viaţa celorlalţi (şi ar fi ideal dacă ar fi în bine).

DUREREA DE SPATE
Dependența de tratament

Partea - I -

GENERALITĂȚI

Dorsalgiile sunt dureri de spate care au de obicei origine musculară, nervoasă, articulară sau osoasă. Există mai multe forme, în funcție de regiunea afectată:

- dorsalgie superioară,
- inferioară,
- lombalgie,
- dureri sacroiliace,

Însă o serie de caracteristici sunt comune: pot iradia, sunt cronice cu perioade de acutizare intensă (resimțită ca arsuri sau înțepături sau uneori cu caracter lancinant).

Dorsalgiile reprezintă de fapt una din cele mai frecvente acuze pentru care pacienții consultă medicul. De exemplu, în Statele Unite, lombalgiile sunt al cincilea motiv în ordinea frecvenței de prezentare la medic.

Schemele terapeutice pentru dorsalgii sunt numeroase şi trebuie individualizate de fiecare dată pentru a se potrivi perfect semnelor şi simptomelor pacientului. Scopurile principale sunt de fapt reducerea maximă a intensității durerii într-un timp cât mai scurt, redarea mobilității articulației şi segmentului afectat (pentru ca pacienții să îşi reia activitățile) ajutarea pacientului să facă față durerii reziduale (de fond, care va deveni cronică).

Tratamentul inițial al dorsalgiei se bazează pe presupunerea că în jur de 90% dintre dureri vor trece de la sine într-o lună. În prezent sunt disponibile mai multe tipuri de tratamente, medicul curant putând stabili cel mai bine ce i se potrivește fiecărui pacient. Printre opțiunile terapeutice se află: AINS (de tipul ibuprofenului), acetaminofen, inhibitori de COX-2 (celecoxib) dar şi relaxante musculare şi analgezice opioide.

Opioidele sunt recomandate în

special în episoadele acute ale bolii. Sunt considerate ca fiind foarte eficiente (sunt cele mai puternice analgezice disponibile la acest moment), însă au şi unele reacții adverse importante, care limitează utilizarea lor, în principal toleranța, dependența fizică şi psihică.

Din acest motiv, o parte din pacienți rămân totuşi, nedumeriți: dorsalgia răspunde bine la opioizi, însă nu sunt aceştia substanțe care determină dependență foarte greu de tratat? Pacienții, dar şi medicii lor sunt prinşi la mijloc: între eficiența şi deci necesitatea administrării tratamentului opioid şi riscul de apariție a dependenței la aceste analgezice puternice. Opioidele sunt, de fapt, substanțe contradictorii: ele pot salva vieți, dar la fel de bine le pot şi distruge.

INDICAȚIILE OPIOIZILOR ÎN DORSALGIE

Opioizii nu sunt indicați tuturor pacienților diagnosticați cu dorsalgie.

Medicația de primă intenție în aceste cazuri este reprezentată de antiinflamatoare nesteroidiene. Acestea sunt substanțe nepericuloase, ce nu dau dependență şi care pot fi procurate de la farmacie fără o rețetă medicală specială (AINS fac parte din categoria medicamentelor over the counter - OTC). Nu există o diferență semnificativă între potența şi eficiența acestor substanțe. O clasă particulară de AINS este reprezentată de inhibitorii de COX-2, care sunt mult mai specifici, însă costul ridicat poate fi un factor important care să scadă complianta pacienților la tratament. Un alt medicament foarte eficient şi utilizat în tratamentul durerii acute este acetaminofenul (paracetamol).

Corticosteroizii sunt şi ei o alternativă, în special dacă durerea asociază şi o componentă inflamatorie importantă, însă sunt mai puțin utilizați datorită reacțiilor adverse sistemice pe care le au.

Chiar dacă sunt necesare opioide, majoritatea pacienților aleg să apeleze la ele doar în situatii extreme şi numai pentru un interval de timp cât mai scurt (adesea doar ca să îşi recapete mobilitatea şi să înceapă fizioterapia).

Însă în numeroase situații durerea este cronică, persistentă şi chinuitoare. Sunt cazuri care nu pot fi tratate chirurgical (artrite, boli reumatologice, traumatisme) şi atunci medicul poate considera că varianta optimă de tratament administrarea de opioide pe termen lung. Acestea pot fi recomandate şi pacienților cu reacții adverse grave sau contraindicații la AINS (în principal fenomene gastroduodenale şi afectarea funcției renale).

Totuşi, părerile specialiştilor sunt împărțite şi deocamdată nu este foarte clar dacă opioidele sunt

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

indicate în special în tratamentul formelor acute sau cronice. Un studiu relativ recent (publicat în 2007 într-o prestigioasă revistă medicală) a sugerat că, într-adevăr, eficiența opioidelor este demonstrată pe termen scurt (în acutizările bolii) însă nu şi pe termen lung (cronic), când se pare că au aceleaşi efecte ca şi antiinflamatoarele nesteroidiene.

INCIDENȚA DEPENDENȚEI ŞI ABUZULUI DE OPIOIDE

Abuzul de opioide este o problemă reală şi cât se poate de importantă, consideră specialiştii. Fenomenul este în creştere, procentul celor care abuzează de astfel de substanțe (care au fost cumpărate pe bază de rețetă medicală însă pentru motive nonmedicale) fiind, în unele țări, mai mare decât cel al consumatorilor de droguri ilicite (cocaina).

Problema abuzului de opioide apare în special în cazul persoanelor care nu folosesc substanțele în scopuri terapeutice. Specialiştii consideră că în cazul pacienților aflați în tratament cu astfel de substanțe, riscul de apariție a dependenței sau abuzului este redus. Aşadar, pacienții sunt sfătuiți să uite mitul conform căruia administrarea unui opioid duce cu siguranță la dependență.

Totuşi, dependența nu rămâne singura problemă în acest caz. Se pare că 25-30% din pacienți ajung să utilizeze greşit şi să abuzeze de opioidele prescrise.

DEPENDENȚĂ SAU ABUZ?

Care este diferența între dependență şi abuz?

O parte semnificativă din pacienții aflați în tratament cronic cu opioide nu dezvoltă dependență fizică sau psihică la aceste substanțe, însă ajung în timp să le utilizeze incorect. Astfel, încep să ia doze din ce în ce mai crescute deoarece simt că doza inițială prescrisă de către medic nu-şi mai face efectul. Într-o anumită măsură, pacienții trebuie înțeleşi, căci nevoia lor de a creşte doza are o bază şi o explicație ştiințifică reală. În timp (însă în unele cazuri chiar şi după 2-3 săptămâni de tratament) opioizii determină apariția toleranței. Toleranța la opioide constă în faptul că pentru a obține aceleaşi efecte ale drogului trebuie crescută progresiv doza (uneori se poate ajunge la doze de 10 ori mai mari).

O parte din pacienții aflați în tratament cu astfel de substanțe ajung să abuzeze de ele datorită efectelor secundare analgeziei şi anume euforiei, anxioliza, diminuarea percepției stimulilor negativi (din punct de vedere afectiv). Specialiştii au întâlnit numeroase cazuri în care abuzul a fost declanşat de situații stresante la locul de muncă, certuri cu persoane apropiate şi partenerii de viață. Pacienții au luat o doză mai mare pentru a trece peste acele momente şi apoi au recidivat. Dozele creşteau, numărul situațiilor care necesitau opioide devenea din ce în ce mai mare şi astfel, pe nesimțite, aproape, se instala abuzul de narcotice.

Între situațiile şi comportamen-

tele cu risc pe care le pot adopta pacienții tratați cu opioide, nu numai dependența trebuie să îngrijoreze ci şi riscul de supradoză accidentală. În ultimii 5 ani a fost observată o creştere a deceselor cauzate de supradoze accidentale de analgezice opioide prescrise pentru diverse dureri. Pacienții trebuie să înțeleagă că în cazul opioidelor dublarea dozei pentru obținerea unui răspuns mai intens şi a unei analgezii mai puternice nu este deloc recomandat, dimpotrivă, poate fi fatală.

CE CREŞTE RISCUL DE DEPENDENȚĂ ŞI ABUZ?

Se pare că riscul de a dezvolta dependență la opioide sau de a abuza de ele nu este la fel pentru toți pacienții. Specialiştii au ajuns la concluzia că nu doar substanțele în sine şi efectele lor sunt cele care împing pacienții la abuz, ci şi o serie de factori psihologici, genetici şi sociali, precum şi antecedentele personale (dacă persoana respectivă a avut probleme cu abuzul altor substanțe, riscul de a se confrunta cu această problemă din nou este mult mai crescut).

Un alt factor de risc important este combinarea opioidelor cu alte analgezice sau orice alte substanțe farmacologice sau alcool. Există pericolul de potențare a acțiunilor şi astfel intensitatea efectelor creşte (atât a celor benefice, cât şi a celor secundare - cum ar fi deprimarea respiratorie).

Riscul de abuz este crescut si de durerea însăşi - cu cât este mai intensă, cu atât nevoia pacienților de analgezie este mai mare, ceea ce creează bazele abuzului. Dependența poate surveni din disperarea pacienților - dacă durerea este cronică, intensă şi îi afectează în mod serios calitatea vieții, atunci riscul ca acesta sa apeleze frecvent la opioide este mai crescut.

-va urma-

Sursa: www.sfatulmedicului.ro

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Papadia

Păpădia (*Taraxacum officinale)* este o plantă ierboasă care creşte peste tot în locurile necultivate. În scopuri medicinale se recoltează partea aeriană (Herba Taraxaci) şi rădăcinile (Radix Taraxaci). Frunzele, respectiv planta întreagă, se recoltează înainte de înflorire în aprilie-mai. Rădăcinile se recoltează în lunile iulie-septembrie. Datorită asemănării mari, frunzele de păpădie pot fi confundate cu cele de cicoare. Frunzele de păpădie se deosebesc prin faptul că au suprafaţă netedă, lipsită de peri, în timp ce cele de cicoare sunt păroase.

Substanţe active, acţiune, proprietăţi

Rădăcina păpădiei conţine *taraxacina*, un principiu amar şi substanţe triterpenice. În tulpină, frunze şi flori se găsesc flavonozide şi carotenoide. Substanţele active din păpădie stimulează activitatea stomacului, a ficatului şi a veziculei biliare şi exercită o importantă acţiune diuretică.

Indicaţii terapeutice, preparare şi administrare

Preparatele fitoterapeutice din păpădie sunt un adjuvant util în hipertensiunea arterială, insuficienţa cardiacă, în calculoza renală sau ureterală. Păpădia este folosită în gastrite hipoacide şi dispepsii, precum şi în dischinezia biliară şi pentru prevenirea calculilor biliari.

Infuzia se prepară din 1-2 linguriţe de frunze, flori şi rădăcini la o cană de apă. Pentru creşterea diurezei, se beau 2-3 căni pe zi. Pentru stimu-larea poftei de mâncare, se bea o jumătate de cană, înaintea meselor principale.

Patlagina

Pătlagina este o plantă ierboasă, cu frunze mai alungite sau mai scurte, în funcţie de specie şi peţiol (codiţă) lung. O altă caracteristică a pătlaginei constă în faptul că frunzele prezintă nervuri longitudinale bine evidenţiate pe faţa inferioară. Există mai multe specii de pătlagină: Plantago lanceolata, Plantago media şi Plantago major. În popor, le cunoaştem pe toate sub aceeaşi denumire de pătlagină. De la toate speciile se folosesc frunzele (Folium Plantaginis).

Patlagina mare, ingusta, medie

Substanţe active, acţiune, proprietăţi

Frunzele de patlagină conţin mucilagii, în special xiloză, vitaminele A, C şi K, glicozide amare, tanin, flavone, caroteni, fitosteroli, pectine şi enzime proteolitice. Pătlagina are proprietăţi emoliente, antiinflamatorii, hemostatice.

Indicaţii terapeutice, preparare şi administrare

Pătlagina este utilizată pe scară largă în afecţiunile acute, subacute şi cronice ale aparatului respirator însoţite de tuse cu expectoraţie dificilă (traheite, bronşite, laringite). Frunzele de plătlagină sunt utile în tratarea înţepăturilor de insecte, a plăgilor superficiale, a furunculelor şi a inflamaţiilor cărilor urinare.

În faza productivă a infecţiilor respiratorii însoţite de tuse, este utilă infuzia preparată din 1-2 linguri de frunze la o cană cu apă. Se beau două-trei căni, treptat, pe parcursul întregii zile.

Siropul de pătlagină se obţine din frunze proaspăt culese sau, şi mai uşor, din frunze congelate.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie" Editura Prisma 2003.

DUMNEZEULE CERESC

Dumnezeule ceresc
Vreau să-nvăț să Te iubesc
Tu eşti dragostea deplină,
Fă în viața mea lumină,
Căci plăcerea a-ntunecat
Totul, şi aproape c-am uitat
Că din moarte, Tu m-ai luat
Ca să fiu salvat.

Am plecat la drum cu Tine,
Dar n-am renunțat la Mine
Şi-am făcut şi voia Ta
Dar mai mult ce îmi plăcea.
Am văzut apoi că-i greu
Să renunț la ce vreau eu
Şi în loc să merg cu Tine
Am mers mult mai mult în lume.

Astăzi însă, vreau să schimbi
Ceea ce-a rămas în mine
Dar nu m-apropie de Tine;
Vreau ca „Eul" meu să fie
Dedicat cu totul Ție,
Şi iubirea ce mi-o porți
S-o vestesc de azi la toți,
Doamne vreau, dar Tu doar poți!

Săvulică Dorin - Ploieşti

CAUTĂ-MĂ…

Caută-mă ochi de ape,
gură arsă-n poala ierbii -
loc de taină şi înălțare
unde stau de veghe cerbii;

caută-mă spic de grâu
binecuvântat în toate -
pâinea albă de sub soare
ce reînvie trupuri moarte;

caută-mă printre spinii
ce în carne au pătruns -
voi cădea un strop de sânge
de pe fruntea lui Iisus.

Magdalena Dorina Suciu
Din volumul **„*Cătuşe pentru suflet*"**

MĂRTURISIREA

E săptămână mare cea întunecată,
A patimilor zi se apropie-n grabă.
Încrâncenarea, ura, mai mare e acum.
Pretutindeni monstruoase crime zguduie lumea.

Încerc să trec şi eu peste aceste zile.
Mi-e sufletul greu, povara tristeții, a nedreptății
În ultima vreme m-apasă mereu.
Să mă eliberez aş vrea din chingile durerii.

Afară să țâşnească al lacrimilor potop,
Şi ele din suflet greşelile să-mi spele.
Să vină uitarea, să mă scape de rău
Şi cu balsamul ei să-mi vindece rana.
……
Dar clopotele bat! E noaptea de Înviere,
În aer se simte deodată o trezire,
O caldă primenire-mi pătrunde în suflet,
O undă de iubire şi-o mare de lumină!

Un tril de păsărele timid se aude-n noapte,
E şi-al lor cânt de slavă,
Pentru Tine Isuse, cel mult îndurat,
Pentru Tine Isuse, cel înviat!

Cojocaru Anişoara - Plopeni (Constanța)

DESCOPERIRE

Am descoperit,
Iubirea
Scurt fragment de fericire
Apoi mari, momente,
Dezamăgiri
Frustrări
Adunate,
Într-o disperare,
A eu-lui meu încătuşat.
Spre o infinită,
Deziluzie
În neputința suferinței…
Trăită, apoi iarăşi,
În tenebrele,
Singurătății!...

Lacrima Tristă

PARLAMENTARII

pentru Mărgineanu Silvia

Acum, la noi e primăvară,
Potop şi jale e în țară,
Parlamentarii dau cu tifla,
Amenințându-ne cu criza.

E-albastru cerul, fără nori,
La noi, sosesc acum cocori,
Parlamentarii dau cu tifla
Cultura-o facem zob cu bâta.

De foame plâng şi nu mai pot,
La farmacii acuma plec,
Că iarna asta-am tot tuşit,
Că lemnele s-au isprăvit.

Ieri, a fost soare şi frumos,
Ş-am hotărât să merg pe jos;
Că n-aveam bani nici de tramvai
Vedeam în jur roşu-coroi

De-alergătură şi de jale,
C-am dat o pensie pe-o plasă
De alimente, scumpe toate;
Iar nu mănânc pe săturate!

Da-i primăvară, e frumos
Să merg pe jos mă hotărăsc,
Pantofii mi s-au găurit,
Şi criza noastră-mi stă în gât!

Mă doare-n cot, căci eu iubesc
Splendorile dintr-un buchet
De flori, ce-n glastră îmi răsar
Iar eu copil mă-nchipui iar.

Când mă jucam cu alți copii
Ş-aveam atâtea bucurii,
Când nu ştiam, n-aveam habar
Că ar mai fi parlamentari!

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

ÎNTR-O IESLE

Într-o iesle săracă Te-ai născut
Între oameni nu ai încăput
Lenjerie de mătase n-ai avut
Pe paie ai şezut
Animalele Te-au încălzit.

Prin arşiță şi praf alergai
Şi pe noi ne ajutai
La orbi văzul le dădeai
Muților graiul deschideai
Surzii zumzetul albinelor auzeau
Şi pe Tine Te slăveau.
Pe cel flămând săturai
Pe cel gol îl îmbrăcai

Doamne mari minuni ai făcut
Dar noi nu Te-am iubit
Nu Te-am iubit, nu Te-am respectat
Pe o pungă de arginți Te-am trădat
Cu o pungă de arginți şi un sărut
Am vândut pe Domnul Sfânt.

L-am vândut şi L-am trădat
Pe mâna lui Irod L-am dat
Cu biciul L-am biciuit
Pe cruce L-am răstignit
Coroană de spini I-am pus
Cu sulița coasta I-am împuns
A curs sânge nevinovat
Pentru al meu păcat

Iartă-ne Doamne că suntem răi
Ajută-ne la nevoi
Dă-ne Doamne mângâierea Ta
Salvează Doamne lumea.

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

E OM BOGAT

Ce om bogat, e-acela care
O mamă-n lume încă are
Şi-atunci când are vre-un necaz
Ea lacrima de pe obraz,
I-o şterge cu blândețe, multă,
Cu mâna ei trudită, sfântă,
Când este-n lipsuri şi nevoi
Se-ntoarce iarăşi înapoi.
Sărut-obrazul obosit,
Şi mâna care l-a hrănit
Şi pleacă vesel, renăscut,
Ca un copil care a supt
Din seva-ntregului pământ.
De-s lângă noi sau sunt departe
Nu trebui nicidecum uitate
Şi să ne cerem azi, iertare
Pentru toți anii de uitare.
Să revenim mereu cu drag
Cât încă ne aşteaptă-n prag.
Că-i om bogat, acela care
O mamă-n lume, încă are.

Țînțar Gheorghiță - Târgovişte

SPIRITUL NOSTRU SUBLIM

(elegie)

Din nou va fi cel amintit
E Domnul nostru cel iubit,
O armonie plină de candoare
E rază de lumină purtătoare,
Entitate plină de mister şi visare.

E spiritul nostru, e sublim
Cel dătător de viață şi destin,
În existența noastră pelegrin
Isus e întruchiparea simțurilor
E mireasma florilor de dor.

El este forța cea interioară
Ce dă speranță, a câta oară?
Chiar de va fi pe cruce răstignit
Pentru a ne izbăvi de griji şi nevoi
Va fi din nou aici doar pentru noi.

E sărbătoarea cea nemuritoare
E mielul cel neprihănit,
E iepuraşul mult dorit,
E oul cu roş pătat
De sângele cel sfânt sacrificat.

Carabat Dragoş - Brăila

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

OF SINGURĂTATE

Of singurătate
Bați iar la geamul meu
Şi nimeni nu ştie
Ce tristă sunt mereu

Cu lacrimi şi suspine
Îmi trec a mele zile
Cu lacrimi de durere
Aşa-s nopțile mele.

Singurătate boală rea
De ce-ai venit la uşa mea
De ce nu mă laşi să trăiesc
De ce la mine vii mereu.

Viață, viață blestemată
De ce nu mă laşi odată
Să trăiesc şi eu mai bine
Fără lacrimi şi suspine.

Când un pic îmi merge bine
Necazul la mine vine
Doamne nu ştiu ce fac
Să scap şi eu de necaz.

Toată lumea mă condamnă
Dar nimeni nu mă întreabă
De ce plâng, de ce oftez
De ce-i trist sufletul meu.

Numai Bunul Dumnezeu
Ştie de ce sufăr eu
El m-ajută, mă-ntăreşte
Şi de rele mă fereşte.

Să nu mă judece nimeni
Care nu-i mai bun ca mine
Are cine mă judeca
Eu voi plăti fapta mea.

Drăgan Teodora
Luduş-Roşiori (Mureş)

Ştiai că...

... Rafalezia Arnoldi este cea mai mare floare. Creşte în pădurile tropicale din sud-estul Asiei pe insulele Filipine, şi un boboc este de 2-3 ori mai mare decât o varză. Floarea ei are trei metri circumferința şi cântăreşte 10 kg.

… Peştii-buzați trăiesc în mările nordice. Femelele lasă ouălele în apă iar masculul le adăposteşte în gură. Aici, ele se transformă în peştişori şi ies din când în când să se hrănească, întorcându-se apoi în gura tatălui lor. În acest timp masculul nu se hrăneşte.

... El cactus andante este planta care "merge ". Acest cactus are drept picioare nişte umflături ciudate, acoperite cu ghimpi şi care se pot mişca foarte încet. Foloseşte umiditatea atmosferei, şi nu pe cea a solului.

... În Evanghelia dupa Matei citim: “Vă mai spun iarăşi că este mai uşor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu” (Matei 19: 24). În adevăr Gerolamo, care a tradus textul din greacă în latină, a interpretat cuvântul "kamelos" ca şi "cămilă", în timp ce semnificația exactă este "funie groasă utilizată pentru ancorarea navelor". Aşa se explică şi de ce lucrătorii din portul din Genova se numesc "CAMALLI". Semnificația frazei în mare rămâne acelaşi, dar în al doilea caz obține mai multă coerență.

... Religia vechilor egipteni cuprindea 2.000 de zei cu înfățişare umană sau animală, sau o combinație între a c e s t e a . . .

… Osana - este o expresie aramaică şi înseamnă "mântuieşte acum" sau "mântuieşte, Te rog."...

... Cele 7 Minuni ale Lumii antice au fost:

1. Piramida lui Keops din Gizeh-Egipt, 2.700-2.500 i.C
2. Grădinile Suspendate de la Babilon, 600 i.C
3. Statuia lui Zeus din Olimpia-Grecia, 470-450 i.C
4. Templul lui Artemis din Efes-Grecia, 550 i.C
5. Colosul din Rodos- Grecia, 282 i.C
6. Farul din Alexandria- Egipt, 280 i.C
7. Mausoleul din Halicarnassus- Persia, 353

... Un pahar cu apă fierbinte îngheață mai repede în frigider decât unul cu apă rece...

... Cea mai întrebuințată legumă din lume este ceapa...

... Măcăitul raței nu produce ecou...

... Leul este singura felină mare care poate toarce...

... Mai mult de 10.000 de păsări mor în fiecare an strivindu-se de geamurile clădirilor...

... Pe parcursul vieții, un om înghite în timpul somnului în jur de opt păianjeni...

... Peştii de apă sărată beau apă, iar cei de apă dulce nu...

Trimise de **Potropopu Ion & Vasile**
Comoara - Teleorman

Un tip se suie într-un autobuz, se duce şi perforează un bilet, după care mai perforează încă unul. Un călător îl întreabă:

- Scuzați-mă, de ce ați perforat 2 bilete?

- Păi dacă îl pierd pe primul şi vine controlorul să îl am pe al 2-lea.

- Bine, şi dacă le pierdeți pe amândouă?

- Păi am abonament, mă băiatule!

*****

La oficiul pentru plasarea forței de muncă vine într-o zi un bătrânel.

- Dom'ne, am un nepot în provincie şi aş vrea să-l aduc în Capitală. Ce locuri de muncă aveți?

- Păi, avem un post de vânzător de ziare, câştigă 6 milioane pe lună.

- Prea mult, zice moşul. El e din provincie, vine aici în Bucureşti, dă de bani şi se strică. Poate aveți ceva mai modest.

- Vânzător în piață, 4 milioane pe lună, plus ce mai pică.

- Tot e mult, zice moşul. O să-i strice cu femeile, taică. Ceva la un milion, un milion jumate n-aveți?

- Ba da, dar pentru salariul ăsta trebuie studii superioare.

*****

Un tip, mai pe seară, face autostopul. Îl vede pe unul cu o căruță venind pe şosea şi îl întreabă:

- No, bade, departe-i Clujul?

- D'apoi nu-i departe!

Urcă tipul în căruță, adoarme, şi mai spre dimineață se scoală şi întreabă:

- Bade, da unde-i Clujul?

- No, acu-i departe!

*****

Profesorul la examen:

- Întrebare de nota 10: Care e numele meu?

În sală e o liniște totală....

- Întrebare de nota 8: La ce materie dăm examen azi?

Nimic... nici măcar musca…

- Întrebare de nota 5: Ce culoare are coperta manualului?

Din ultimul rând se aude o voce:

- Ăsta vrea să ne pice!

*****

În toiul nopții doctorul este chemat la un pacient. După consultație doctorul întreabă:

- Domnule, ți-ai făcut testamentul?

- Nu, domnule doctor, este chiar atât de grav?

- Atunci chemați imediat un notar şi rudele cele mai apropiate.

- Asta înseamnă că o să mor curând?

- Nu, asta nu, dar nu vreau să fiu singurul fraier care este scos fără motiv în noaptea asta din pat!

Rubrică realizată de
Oprea Laurian - Peretu (Teleorman)

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Avem un Dumnezeu care S-a jertfit pentru noi şi care este dornic de a ne răspunde la rugăciune, aşa că ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Pentru noua asociație înființată, pentru persoanele cu dizabilități "Campionii Creştini", ca Domnul să ne pregătească finanțe, un sponsor şi clădire pentru birouri.

Lingurar Ion - Bucureşti

Pentru Viorel Geană, pentru sănătatea lui şi a familiei.

Pentru ca Bunul Dumnezeu să ne sponsorizeze încă mulți ani această revistă, cu acei sponsori minunați.

Pentru Aurel, să nu mai aibă escare.

Gal Viorica - Cluj Napoca

Să ne rugăm pentru Aurel Burcea ca Dumnezeul cel Atotputernic să-i dea mângâiere în suferință, să-l întărească în trup şi în credință, să-i dea multă, multă sănătate, fericire şi multă, multă pace sufletească.

De asemenea, să ne rugăm pentru toți cei ce trec prin grele suferințe. Dumnezeu să Se-ndure de toți.

Salac Petrică - Tărpiu (Bistrița Năsăud)

Să ne rugăm pentru sănătatea domnului Aurel Burcea şi a familiei, pentru sănătatea lui Ionel Burlacu şi Constantin Ganea.

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

Criza economică şi financiară afectează şi revista, aşa că revin cu rugămintea: „genunchiul jos". Bunul Dumnezeu abia aşteaptă să ne ajute şi în continuare. Dar dacă noi nu cerem în rugăciune…

Mulțumiri multe sponsorilor şi celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru ei şi pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Pentru cei dragi ai mei şi pentru escara de la şezut (datorită Lui, a mai rămas doar una) solicit din toată inima să fiu în continuare susținut în rugăciune! Mulțumesc!

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::...

Moldoveanu Mihaela

*Persoanele cu handicap locomotor care doresc să achiziționeze un fotoliu rulant, scuter ori piese pentru acestea, mă pot contacta la telefon: **0741-494232** şi **0766-932735** sau e-mail: **mmoldove@yahoo.com** cu posibilitate de plată şi în rate cu avans mic. Aştept cererile dumneavoastră!*

Ioniță Vasile Găiseni (Giurgiu)

Vând saltea antiescară pentru persoane cu handicap, nouă, cu garanție, la 70% din preț şi autoturism Cielo, model 1999, cu cutie automată, 60.000 km., adaptat pentru persoane cu handicap. De asemenea, vând dispozitiv adaptabil (ambreiaj-frână-accelerație) pentru Dacia standard şi Logan.

*Mai multe detalii la tel. **0246-259801**. Persoană de contact Vasile.*

Radu Budreală

Bună! Mi-aş dori să îmi regăsesc un vechi prieten. Numele lui e Popescu Cornel, este inginer, are 2 fetițe gemene şi are în jur de 44 de ani. Suferă de tetraplegie. Dacă cineva îl cunoaşte, vă rog contactați-mă la nr. de telefon 0248-730232. Cu recunoştință, Radu Budreală.

Kiss Attila - Reghin

Vând pampers, 5 pachete a câte 25 bucăți, 1,5 RON / buc., mărimea 36 x 70.

*Pot fi contactat la **Kiss Attila str. Mierlei, nr. 4, loc. Reghin, jud. Mureş, tel. 0741-906827***

Fam. Istrate Tecuci

*Caut persoană serioasă, fără vicii, pentru îngrijirea mea la domiciliu, permanent. Tel. **0236-814110** şi **0755-424788***

Ghiță Paul Sihlea (Vrancea)

*Mă numesc Ghiță Paul, am 27 de ani şi sufăr de distrofie musculară. Am mare nevoie de 2.000 lei noi pentru achiziționarea unui căruț electric. Vă rog din toată inima mea pe toți oamenii buni care vor să mă ajute. Sunt un om bun. Am nevoie de căruț ca să am cu ce merge în fiecare duminică la Biserică. Cu ajutorul lui Dumnezeu sper să fiu ajutat. Tel. **0732-482528***

Caravețeanu Sorin & Mariana

Facem apel disperat la toți cei ce ne pot ajuta cu orice sumă de bani pentru fetița noastră, Caravețeanu Mihaela Sara, în vârstă de 11 ani, care s-a născut cu o boală genetică şi are nevoie urgent de un transplant de plămâni în Austria. Costurile se ridică la 3 miliarde lei vechi. Ne puteți ajuta virând banii în contul RO29BRDE350SV28796703500 deschis la BRD filiala Turnu Măgurele. Orice sumă este binevenită.

Domnul să vă binecuvânteze!

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::... ...::: La Mulți ANI! :::...

Dobra Doinița - Ciolăneşti (Teleorman)

*Pentru bunul meu prieten **Nicuşor Cristea** din Sibiu, la împlinirea unei frumoase vârste (26 aprilie). Multă sănătate, multe bucurii, Domnul să te binecuvânteze şi tradiționalul **„La mulți ani!”***

Lidia Costea - Vălenii de Munte

*Dacă stelele mai pot dărui lumina, dacă cerul mai are lacrimi, dacă timpul mai îngăduie suflare şi dacă a mai fost adăugat un an la anii tăi este că Dumnezeu ți-a şoptit: „Ai mare preț în ochii Mei”. **„La mulți ani!”** pentru **Laura Nițu** din Bughea de Jos.*

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

*Pe 24 martie prietena mea de suferință **Dincă Teia** a mai pus o floare în buchetul vieții. Îți doresc multă sănătate, multe bucurii şi **„La mulți ani!”** să fii fericită alături soțul tău.*

*Pe 12 aprilie prietena mea **Pal Angelica** din N. Bălcescu mai pune o lalea în buchetul vieții. Îți doresc multă sănătate, multe bucurii şi toate florile din lume. **„La mulți ani!”***

*Pe 4 aprilie prietena mea **Cloşcă Florica** din Botoşani mai pune o lalea în buchetul vieții. Îi doresc multă sănătate, bucurii şi să o ajute Dumnezeu să treacă mai uşor prin obstacolele vieții. **„La mulți ani!”***

*Pe 5 aprilie **Petcu Georgiana** din Slatina, **Focşa Florența** din Iaşi, **Pop Angelica** din Bacău, **Salac Petrică** din Bistrița N. Le doresc multă sănătate, multe bucurii şi toate florile din lume lor le dăruiesc. **„La mulți ani!”***

Ioniță I. Cosmin Dan

*Pentru Dănilă Mihaela Dan care pe 7 aprilie a împlinit o frumoasă vârstă. Îți doresc **„La mulți ani!”** şi sănătate.*

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

***„La mulți ani!”** pentru dragii mei prieteni, **Sorin, Marius** şi **Nicuşor**, care pe 26 aprilie mai adaugă un bujor în cununa vieții lor.*

Salac Petrică - Tărpiu (Bistrița Năsăud)

*Un sincer şi călduros **„La mulți ani!”** pentru Angelica Pal din N. Bălcescu, care pe 12 aprilie împlineşte o frumoasă vârstă. Bunul Dumnezeu s-o binecuvânteze cu multă, multă sănătate, fericire, binecuvântări cereşti şi pământeşti şi mai ales cu o viață veşnică.*

Berdiu Adriana - Dăneşti (Vaslui)

*Pentru domnul primar **Rene Pester** care pe data de 18 aprilie va prinde în buchetul vieții o frumoasă vârstă. Din tot ce-i mai frumos pe lume. / Din tot ce omul şi-ar dori / Noi vă dorim succes în toate / Şi fericire zi de zi. **„La mulți ani!”***

Văcaru Anca Elena - Rm. Vâlcea

Pentru prietena mea Petcu Georgiana care pe 5 aprilie a mai pus un trandafir în buchetul vieții. A împlinit o frumoasă vârstă.

***„La mulți ani!”** multă sănătate, bucurii şi să fii fericită. Dumnezeu să-ți dea putere să treci peste toate tristețile vieții. Draga mea prietenă să ai încredere şi curaj că totul se va termina cu bine.*

...::: Viața aşa cum este :::... ...::: Viața aşa cum este :::... ...::: Viața aşa cum este :::...

>>> continuare din pagina 3

mulți copii care se certau între ei şi chiar se băteau unii. Tata când a văzut lucrul acesta a simțit o tristețe în inima lui şi a zis: ,,unde las eu pe copilul meu”. A intrat tata în cancelaria directorului şi l-a rugat frumos să mă dea la o clasă unde are diriginte bun şi să aibă grijă de mine. Dumnezeu a îngăduit să fiu la o doamnă profesor de limba română care să îmi fie diriginte: Vasiliu Cristina. Cu adevărat această doamnă mi-a fost de mare ajutor în şcoală, deoarece mă apăra de toți care voiau să îmi facă rău.

Totuşi am continuat să merg la doctor pentru că speram că odată şi odată voi vedea!

va urma

Când ai de ales, ce alegi?...
E bine să ştii! (4)

Rubrică realizată de
Avocat DANIELA BORDEIANU

După cum cred că ați observat, de câteva numere, avem o nouă rubrică. Cu ajutorul bunului Dumnezeu doamna avocat Dana Bordeianu încearcă să lămurească, din punct de vedere juridic, unele neclarități ale noastre, aşa că… SCRIEȚI!
Aşteptăm în continuare întrebări şi sugestii!

În ocazia anterioară am promis că vom vorbi despre **revocabilitatea donațiilor**. Aşa cum arătam, în dreptul donației, regula este IREVOCABILITATEA (adică o dată semnată, donația nu mai poate fi desfăcută) iar excepția este REVOCABILITATEA (anumite donații pot fi desfăcute!)

Ca în orice contract şi în contractual de donație pot fi stipulate (înscrise) anumite clauze (condiții) care dacă nu sunt respectate pot duce la desființarea donației.

Totuşi, independent de aceste clauze prevăzute expres în cuprinsul donației, legea prevede trei cauze de revocare, numite ***"cauze legale de revocare"***.

Acestea sunt:
1. revocarea pentru neexecutarea sarcinii,
2. revocarea pentru ingratitudine,
3. revocarea pentru survenienţa de copil.

REVOCAREA PENTRU NEEXECUTAREA SARCINII se referă la situația când s-a donat un bun în schimbul unor servicii. Ex.: Un bătrân îşi donează casa (printr-o *donație cu sarcină*) unor cunoştințe iar acestea se obligă să-l îngrijească tot restul vieții, dându-i mâncare, cumpărându-i medicamente, ducându-l la medic, etc. Dacă cei care s-au obligat să-l îngrijească nu mai fac lucrul acesta, donația oferită de bătrân către ei poate fi revocată.

REVOCAREA PENTRU INGRATITUDINE este menționată în articolul 831 din Codul Civil. Există mai multe cauze limitative enumerate:
1. atentat la viata donatorului
2. delicte, cruzimi sau injurii grave
3. refuzul de alimente

REVOCAREA PENTRU SURVENIENȚA DE COPIL. Conform legii, donația se revocă de drept în cazul în care donatorul nu avea nici-un copil sau alt urmaş în momentul încheierii contractului de donație dar, după acest moment i se naşte un copil din căsătorie sau din afara căsătoriei (legitim sau nelegitim). Această revocare se produce mai mult în interesul copilului.

Un alt aspect, care ridică problema şi care e bine să fie ştiut este faptul că şi donațiile făcute de unul din soți către celălalt pot fi revocate!

Revocabilitatea donațiilor între soți

În ceea ce priveste contractul de donație încheiat între soți (deci în timpul căsătoriei), poate avea ca obiect numai bunurile proprii (dinainte de căsătorie) ale soțului donator (adică cel care donează) şi care devin astfel bunuri proprii ale soțului donatar (cel care primeşte donația), dacă nu s-a stipulat intrarea lor în comunitate, "ceea ce înseamnă prefacerea dreptului de proprietate exclusivă a soțului donator într-un drept de proprietate devalmase a ambilor soți".

Referitor la donațiile dintre soți, Codul civil prevede anumite reguli speciale derogatorii de la regulile generale aplicabile donațiilor. Cea mai importantă regulă specială (celelalte fiind subsecvente) vizează derogarea de la principiul irevocabilității donațiilor. Potrivit art.937 alin.I C.civ., ***"orice donațiune făcută între soți în timpul maritagiului este revocabilă".***

Revocarea se poate realiza prin voința unilaterală a soțului donator (nu trebuie să ceară permisiunea nimănui) oricare ar fi forma de realizare a donației (act autentic, donație indirectă sau dar

>>> continuare în pagina 17

Stilul de viata american si obiceiuri americane

- III -

Rubrică realizată de
TRAIAN FLOREA - Canada

Oraşele şi viaţa la ţară

Vermontul este unul din cele mai mici state cu foarte multe sate din America. Populaţia întregului stat este în jur de 600.000 locuitori. Populaţia din capitala statului, Montpelier, este de aproape 9.000 locuitori. La capătul opus se află oraşul Boston unul dintre cele mai vaste oraşe de pe coasta de est dupa New York. Dacă veţi avea posibilitatea să vizitaţi Bostonul, aici veţi întâlni comunităţi din toate colţurile Americii. Concentraţia de oameni şi afaceri determină un contrast în oportunităţile de a dispune de resurse în Boston, Maine şi Vermont.

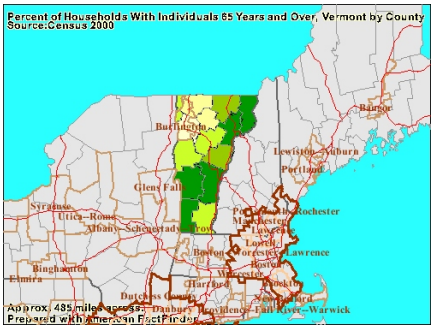
Percent of Households With Individuals 65 Years and Over, Vermont by County
Source:Census 2000
Approx. 485 miles across.
Prepared with ArcGIS in Excel

Veţi nota poate diferenţele dintre viaţa la ţară şi viaţa la oraş în America, care nu sunt aceleaşi ca în ţările europene. Când veţi ajunge în Vermont şi veţi dori să locuiţi la ţară, aveţi posibilitatea să observaţi mari diferenţe faţă de satele din România.

Viaţa multor americani se desfăşoară în jurul caselor şi a gospodăriilor lor. Procentul americanilor proprietari ai caselor, sau a apartamentelor în care locuiesc, este cel mai ridicat în comparaţie cu naţiunile vest europene. Mulţi americani încă locuiesc în case singure (nelipite), care dispun de o porţiune de pământ în faţa casei şi o grădină în spate. Contrar credinţei noastre europene, doar 5% din totalul americanilor locuiesc în case mobile (care seamană cu rulotele de vacanţă, dar de mai mari dimensiuni având unul sau două dormitoare, baie, bucătărie, sufragerie şi dispun de apă curentă, canalizare şi electricitate). Pentru scopuri practice, multe din aceste case nu mai sunt mobile, dar arată ca unităţi de case prefabricate, amenajate în locuri unde au toate utilităţile.

Majoritatea Americii are cele 4 sezoane climatice anuale, cu unele excepţii şi ritmul vieţii în jurul gospodăriei, are tendinţa să fie adaptat la sezon.

Primăvara, obloanele - ferestrele protectoare contra furtunilor se dau jos, se curăţă de insectele rămase printre stinghii, se vopsesc şi se pun la loc. După iarnă, grădina necesită mult efort. Este un timp propice pentru curăţarea şi vopsirea pieselor de lemn din casă. Maşinile de acum pot fi curăţate, spălate săptămânal, în faţa casei. Odată ce toamna vine şi frunzele cad, ele sunt unse şi pregătite pentru iarnă. Iarna, trotuarele şi parcarea din faţa casei trebuiesc curăţate de zapadă şi gheaţă. Uneltele pentru curăţat se ţin într-o magazie special amenajată pentru scule şi unelte de curăţat, gradinărit, în afara casei sau în subsolul acesteia. Iarna este anotimpul foarte friguros, boilerul de apă poate să cadă, aşa se face că tot timpul este ceva de făcut pe lângă casă, şi majoritatea americanilor care au o casă, fac aceste treburi singuri.

Cumpărăturile (aprovizionarea mare cu alimente), se merge o dată pe saptămână la un supermarket local. Un avantaj al economiei orientate spre servicii (despre care mulţi străini comentează) este acela că mulţi oameni lucrează în ture, şi cu toate acestea găsesc deschis până târziu ca să îşi facă aprovizionarea. Majoritatea americanilor, ca toţi oamenii de oriunde, încearcă totdeauna să-şi ţină bugetul sub control, dar mai întotdeauna îl depăşesc. Mâncarea este de obicei plătită din contul curent, prin cecuri. Este convenabil şi mai mult, cum toate cecurile sunt returnate de bancă, poţi avea un istoric la ceea ce ai cheltuit. Majoritatea magazinelor îşi împachetează marfa, o pun în pungi sau sacoşe, şi multe dintre ele îţi duc marfa până la maşină. Pungile mari de hârtie maro, tradiţionale, pot fi refolosite apoi în multe feluri, ca saci pentru gunoiul copiilor, ori pur şi simplu ca hârtie pentru împachetat. Pungile de plastic au intrat pe piaţă, dar încă mulţi comercianţi le preferă pe cele de hârtie. Majoritatea tinerilor care împachetează alimentele sunt adolescenţii din vecinătate care lucrează în timp parţial.

Majoritatea tinerilor din familiile americane se aşteaptă să lucreze în jurul casei. Ei au sarcini desemnate cum ar fi: aspiratul covoarelor, spălarea şi ceruirea podelelor, spălatul geamurilor, scoaterea gunoiului, curăţarea zăpezii, păstrarea maşinilor curate, îngrijirea animalelor de casă, şi altele. Alte familii se aşteaptă ca astfel de treburi să fie împărţite fiecărui membru al familiei («mă plateşti dacă îţi spăl hainele?»)

În acelaşi timp multe familii americane din clasa medie se aşteaptă ca odraslele lor să-şi găsească servicii în timp parţial, îndată ce ajung la vârsta dolescenţei. Aceasta poate să însemne să lucreze la supermarketul local sau la benzinărie, împărţirea ziarelor sau îngrijirea copiilor mici. De fapt, în jur de 75% dintre seniorii liceeni lucrează în timpul săptămânii de şcoală. Mai degrabă, se pare că părinţii încurajează acest lucru, spunând că experienţa în muncă, pe care ei o capată este «bună pentru tine». Un efect al acestui fenomen este faptul că tinerii din familiile americane de mijloc pot să facă

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

treburile acestea fără frustrare, luându-le ca pe ceva normal. De fapt, uneori acesta este un mod de a câştiga un statut. Aceasta are un efect subtil asupra relaţiei angajat-client; copilul care tocmai ţi-a împachetat alimentele sau ţi-a făcut plinul la maşină poate fi foarte bine chiar fiul vecinului ori propria fiică. În general, americanii consideră că tinerii trebuie să aprecieze valoarea muncii şi să înveţe să trăiască pe propriile picioare.

Mulţi americani se aşteaptă ca tinerii lor să părăsească casa părintească la o vârstă destul de timpurie decât în alte parţi ale occidentului. Dincolo de o anumită vârstă, copiii adesea se aşteaptă să contribuie la cheltuielile casei pentru mâncare, haine sau întreţinere. Imaginea tinerilor americani care «primesc tot ce vor de la părinţi» vine din vremea când nivelul de trai în SUA era mult mai ridicat decât oriunde în altă parte. Mulţi elevi de liceu au deja propria maşină, însă marea majoritate şi le-au plătit singuri (împreună cu asigurarea, care este destul de mare pentru adolescenţi).

Masa comună a zilei este de obicei seara. Aceasta variază în funcţie de tradiţia familiei şi de programul fiecărei familii. Este de obicei momentul zilei când toată lumea este acasă, mai ales dacă ambii părinţi lucrează ziua, copii sunt la şcoală dimineaţa (ori dorm după tura de noapte). Majoritatea americanilor trebuie să conducă maşina până la servici şi majoritatea copiilor merg pe jos la şcoală sau iau transportul în comun. Acele autobuze galbene deservesc în primul rând zonele rurale sau şcolile care au copii din zone îndepărtate.

În casele americane medii, este o activitate intensă, de dute-vino, care par a se întâmpla toate odată. Pentru părinţi, se întâmplă să aibă cursuri seara la şcoală sau la colegiu. Alţii sunt prinşi în ligile locale sportive de bowling, golf etc. Alţii sunt prinşi în serviciile comunitare locale, multe dintre ele fiind servicii caritabile. Mai sunt apoi şedinţele cu părinţii la şcoală, întâlnirile şi programele de la biserică, pentru gătit, strângere de fonduri din spălarea maşinilor, mesele pentru săraci sau întâlnirile membrilor de părtăşie, cu o masă comunitară, alţii strâng fonduri pentru şcoli, pentru excursiile lor, oferindu-şi serviciile de curăţare a grădinilor sau a maşinilor. Mai sunt meciuri de softball, joia după-amiază, între echipa sponsorizată de postul de poliţie local şi echipa de fast food « Blue Moon Bar and Grill ».

Mulţi copii americani iau lecţii de pian sau la alte instrumente, sau de dans, balet, de călărie, înot, ski, golf sau tenis, sau orice altceva ce cred părinţii că ar fi bun pentru copii lor. Viaţa socială este împărţită de asemenea. Un copil este la o aniversare, altul la bibliotecă şi altul la film. Mai vin şi vecinii cu câte o treabă, telefonul sună, mesajele puse de regulă pe uşa de la frigider amintesc membrilor familiei să facă una sau alta, cum ar fi să o duci pe Marilyn lunea la orele de vioară (pentru că tata trebuie să meargă la meciul de baseball al echipei locale), sau să coci prăjitura pentru masa de la biserica.

-sfârşit-

Sursa: The Christian Science Monitor
United States
Wednesday December 10, 1997
Edition

..::: Litere de lege :::... ..::: Litere de lege :::... ..::: Litere de lege :::... ..::: Litere de lege :::...

>>> continuare din pagina 15

manual). Soțul donator (şi numai el personal, nu şi creditorii sau moştenitorii lui) are dreptul de a revoca donația oricând, fie în timpul căsătoriei, fie după desfacerea (prin divorț) sau desființarea (nulitatea) ori încetarea ei prin recăsătorirea soțului donatar de bunăcredință care nu a ştiut că soțul donator, declarat mort, este în viață, şi chiar după decesul soțului donatar, împotriva moştenitorilor lui. Rezultă că această donație devine definitivă si irevocabilă numai din momentul morții donatorului.

1. Dreptul de revocare fiind de esența donațiilor dintre soți, nu este necesar să fie stipulat în actul de donație şi nu poate fi înlăturat printr-o stipulație contrară. Aceste donații sunt valabile chiar dacă se impune donatarului obligația de a plăti datoriile celui care donează şi chiar dacă donatorul şi-a rezervat dreptul de a dispune de bunurile dăruite (art.826 C.civ.) adică, îi donează casa dar îi spune că o poate folosi abia după moartea sa!.

2. Cât priveşte modurile de revocare, ea nu trebuie să îmbrace forma unei acțiuni în justiție adică un proces şi poate fi atât expresă (de ex., prin act notarial sau prin testament), cât şi tacită, implicită, constând într-un act ulterior al donatorului din care rezultă voința acestuia de a revoca donația (de exemplu, legatul cu titlu particular, având ca obiect bunul donat, făcut prin testamentul care nu prevede, expres, revocarea). Este însă necesar să existe o identitate exactă între bunul care a format obiectul donației şi obiectul revocării.

Donațiile între soți, inclusiv darurile de nuntă, făcute de unul dintre soți celuilalt, sunt revocabile pentru ca soțul donator să poată revoca donațiile făcute înainte de încetarea, desfacerea sau desființarea căsătoriei şi când încetează influența pe care o avea unul dintre soți asupra celuilalt (şi de care a abuzat).

***

Dacă gândim precum oamenii curentului vremii noastre, donația pare o ciudățenie. Fiindcă este greu de înțeles cum şi cu ce motivare reală, cineva renunță la bunul său şi îl dăruieşte altuia. În fond fiecare om se străduieşte să acumuleze ceva şi este greu de înțeles cum poți renunța la bunul pentru care ai muncit, te-ai străduit sau pe care l-ai moştenit!?

Şi totuşi, oamenii semnează de foarte multe ori asemenea acte. Iar cel ce are, dă şi altuia care nu are. Spun, eu: foarte frumos, un exemplu de urmat. Căci Dumnezeu ne învață să-i iubim pe cei de lângă noi!

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

Cuvântul lui Dumnezeu este plin de versete superbe şi de făgăduințe extraordinare, însă citind în scrisoarea d-voastră despre învățăturile şi sfaturile pe care vi le-a dat tatăl şi care acum, la maturitate, vă sunt de folos, unul din ele mi-a venit în minte: „***Învață pe copil calea pe care trebuie s'o urmeze, şi cînd va îmbătrîni, nu se va abate dela ea.***" Proverbe 22: 6. Minunat este Cuvântul Lui!

Stănică Ion Claudiu - Bîlta Filiaşi (Dolj)

Înțeleaptă decizie şi important pas ai făcut în iulie 2007. Rămâi tare în alegerea făcută. Mă bucur că revista îți este de folos. Adresa postului tv Acasă: bulevardul Pache Protopopescu, nr. 109, sect. 2, Bucureşti, tel. 021-2528100.

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

Într-adevăr, avem un Creator care ne veghează mereu. Nu suntem singuri! El ne iartă, ne înțelege şi ne ajută. Fii tare în convingerea ta şi roagă-te în continuare pentru revistă.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeş)

Întotdeauna scrisori bogate şi pline de observații realiste. Poezia este superbă, însă în numărul acesta, fiind multe poezii de publicat, şi dat fiind faptul că aproape în fiecare lună am avut plăcerea de a vă publica poezia trimisă în luna respectivă, cu părere de rău m-am văzut nevoit de a nu o publica. Ştiu că mă înțelegeți, aşa că vă mulțumesc şi pentru acest lucru.

Salac Petrică - Tărpiu (Bistrița Năsăud)

Mi-a făcut o reală plăcere să citesc scrisoarea. Mă bucur enorm că revista înseamnă atât de mult şi pentru tine, ajutându-te într-un mod atât de frumos.

Cât despre ceea ce se poate face… un anunț este de ajuns. Aştept să mi-l trimiți pentru a-l publica.

Condescu Gabriela - Motru

Faptul că sunteți frământată de conținutul revistei, nu poate decât să mă bucure. Legat de propunerea acelei noi rubrici, deja există rubrica „*Viața aşa cum este*", f.f.f. asemănătoare cu ceea ce sugerați d-voastră. Este normal ca revista să aibă un conținut cât mai diversificat, însă dată fiind existența rubricii, dat fiind şi numărul de pagini, neputând renunța la o altă rubrică… rămânem la ceea ce este acum.

Anunțurile din revistă au contribuit la închegarea multor prietenii, unele dintre ele ajungând chiar la căsătorie. Cât despre căsătoria dintre o persoană cu dizabilități şi una validă, este tot lucrarea lui Dumnezeu.

Neagu Iuliana - Lupeni

Este extraordinară dorința de a continua studiile şi sper din toată inima ca informațiile de la Inspectoratul Şcolar să-ți fie de folos. O mică sugestie: la toamnă puteți începe din prima zi progamul „A doua şansă". Dumnezeu este cu tine!

Trif Corina - Mangalia

M-a bucurat şi m-a liniştit scrisoarea d-voastră, deoarece îmi era un pic teamă să nu vă fi deranjat cele scrise. Am încercat şi încerc ca revista, pe lângă alte informații, să-L prezinte pe Creatorul şi Mântuitorul nostru aşa cum este El (Isaia 43: 10-11, etc). Vă mulțumesc pentru pliante şi pentru înțelegere!

Țînțar Gheorghiță - Târgovişte

Frumos şi frumoasă poezie. Mi-ar fi plăcut să fi fost trimisă în februarie, deoarece aş fi apărut în revistă în luna martie, de ziua femeii. Aştept să ne mai trimiteți poezii spre publicare.

Drăgan Teodora - Luduş-Roşiori (Mureş)

Ai perfectă dreptate: „*suntem oameni normali din toate punctele de vedere, chiar dacă picioarele nu ne ascultă, capul nostru gândeşte şi sufletul dăruieşte*". Noi tot aşteptăm de la cei din jur să ne privească aşa, însă în primul rând noi trebuie să înțelegem şi să fim convinşi de aceasta, că suntem normali, fiindcă pur şi simplu aceasta-i realitatea.

Şi-ntr-adevăr: „*Cineva acolo sus ne iubeşte*". Şi prin jertfa singurului Său Fiu a plătit deja vina şi faptele noastre. Acceptăm aceasta!?

Săvulică Dorin - Ploieşti

„Mai bine mai târziu decât niciodată". Mă bucur că ați reuşit să trimiteți în cele din urmă una din scrisorile scrise. Aştept cu mare nerăbdare adresele prietenilor. Cât despre poeziile trimise… numai pe cea din numărul acesta o pot publica - este deosebită. Cealaltă… este denigratoare la adresa unei întregi categorii de oameni!!!

Mihalea Victorina - Sânandrei (Timiş)

Frumoase îndemnuri! Bunul Dumnezeu să le împlinească în viața familiei mele. Regret că nu pot scrie cele ce ați scris în memoria sorei d-voastră. Domnul cu d-voastră şi cu cei dragi!

Ghiță Paul - Sihlea (Vrancea)

Am publicat cu plăcere anunțurile, însă poezia nu mi-ați spus dacă este creația d-voastră. Mie mi se pare cunoscută!

Stoica Valeria - Băicoi (Prahova)

Citind prin câte ați trecut… cu adevărat sunteți mult iubită de Bunul Dumnezeu! Slavă Lui că L-ați ales ca Domn şi Mântuitor, făcând alegerea bună de a fi copilul Său. Rămâneți tare în alegerea făcută!

Cât despre acrostih… este superb iar experiența relatată în el este şi a mea. Mulțumesc mult şi… să văd când îl pot publica.

Țăranu Ionel - Galați

Mă bucur că primiți revista. Am publicat anunțul însă poeziile nu mi-ați spus dacă sunt creația d-voastră. Parcă le-am mai citit undeva.

Furcoiu Amalia - Brăila

Când citesc „*revista întotdeauna mă îmbogățeşte*" cum să nu mi se umple inima de satisfacție şi recunoştință la adresa Bunului Dumnezeu. M-am bucurat enorm şi când am citit: „*Am învățat prin dizabilitatea mea…*". Într-adevăr, multe ne învață Tatăl, iar pe cei care avem urechea şi inima deschise, acestea ne vor conduce la mântuire.

Dobre Cristina Daniela - Dragodana

Apreciez din toată inima efortul de a scrie. Din câte înțeleg poezia trimisă este foarte plăcută, dar cum sunt câteva cuvinte care nu le înțeleg, n-am putut s-o public. Vă rog s-o retrimiteți.

Gal Viorica - Cluj Napoca

Cu mare bucurie am citit şi eu scrisoarea. Sunteți îndrăgostită de primăvară. Ştiați că dintre cele 4 anotimpuri, primăvara reflectă cel mai bine (însă în foarte mică măsură) „anotimpul" Noului Pământ?

Poeziile - superbe, însă primite când rubrica era plină. Îmi pare rău, la fel cum îmi pare şi în ceea ce priveşte nepublicarea urării (<u>numai cele cu ocazia zilei de naştere!</u>)

Nosei Felicia - Suceava

Off! De multe boli, suferințe şi necazuri avem parte pe pământul acesta, însă, aşa cum ați descoperit şi d-voastră, împreună cu El putem trece peste toate. Nu sunteți singură, iar d-voastră ştiți asta. Iar atunci când El va reveni…

Mulțumesc mult pentru multele proverbe trimise.

Avram Elena

Mă bucur că eşti bine şi că că ai reuşit să scrii. Cât despre poezia trimisă, spațiul iar îşi cere drepturile. Aştept să mai scrii.

Ordace George & Veronica - Costeşti (Vaslui); Lidia Costea - Vălenii de Munte; Cepoi Marcel - Comăneşti; Barbu Sorin - Piteşti; Borcan Grigore - Târgşorul Vechi (Prahova); Iosu Monica - Săscut (Bacău); Surdu Nicuşor - Sibiu; Constantinescu Ileana - Amara (Ialomița); Pieleanu George - Alexandria

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

„*Puține dar bune!*”. Cam aşa sunt cuvintele voastre trimise prin sms şi e-mail. Îmi merg la inimă. Mulțumesc!

Doresc să corespondeze:

Simona

Mă numesc Simona din oraşul Slatina, am 28 de ani şi un handicap de gradul 1. De mică nu pot merge decât însoțită de cineva. Aş dori ca să cunosc tineri şi tinere pentru a lega prietenii. De preferință până în 35 de ani şi dacă se poate să fie mai aproape de jud. Olt. Eu sunt creştină baptistă de 10 ani şi părinții la fel. Pentru a putea lua legătura cu mine, mă găsiți pe id meu de mess ***simi_papusa***

Ioniță I. Cosmin Dan

Mă numesc Ioniță I. Cosmin Dan din jud. Dâmbovița şi doresc căsătorie cu o fată care ştie ce e mila şi iubirea, chiar şi cu un copil. Pot fi contactat la ***0757-360064***

Rusu George Avrig (Sibiu)

Mă numesc Rusu George, am 21 de ani, ortodox, născut pe 20 aprilie 1987. La vârsta de 7 ani am avut un accident de maşină. Am pasiuni modeste.

Mulțumesc lui Dumnezeu că trăiesc, că pot merge, că mă descurc. Dacă doreşti să mă cunoşti, să legăm o prietenie sau mai mult, mă poți contacta la tel. ***0751-322261*** *sau* ***0769-747441*** *sau id* ***rusu_george19****. Rog seriozitate.*

Savu Călin

Mă numesc Savu Călin, sunt artist liber-profesionist, fac lucrări ieşite din comun, mă descurc bine prin casă, la fel şi în oraş (mă deplasez cu tricicleta şi cu atv), am o mică afacere (vând lucrările mele de artă unică în România şi am o mică pensiune).

Doresc să cunosc o fată sufletistă, 24 - 35 ani, gr. 2, pentru o relație de prietenie sau mai mult. Pot fi contactat doar prin sms la tel. ***0740-358538*** *sau pe messenger yahoo:* ***calinsavu10@yahoo.com*** *Rog seriozitate!*

Chersin Marian

Mă numesc Chersin Marian şi am 21 ani. Am diagnosticul cofoză cangenitală bilaterală parțială demutizant. Cifoscăliază dorso-lombară dezechilibrată static, fixată cu compresiune. Am 1,75 m 75 kg, părul negru, ochi castanii şi doresc să cunosc fete pentru amiciție, prietenie sau pentru căsătorie. Mă puteți contacta la id ***chersinmarian*** *sau doar sms la nr* ***0755-473918***

Baju Loredana

Doresc să-mi fac prieteni apropiați de vârsta mea, cu care să vorbesc pe messenger. Am 22 de ani, sunt din Constanța, cu handicap şi plină de viață! Adresa mea de messenger este: ***loredanabaju@yahoo.com****, iar la* ***http://loredanabaju.hi5.com*** *puteți vedea poze cu mine!*

Stănică Ion Claudiu - Bîlta Filiaşi (Dolj)

Doresc să comunic cu tineri şi tinere, cu acele persoane care doresc să stea de vorbă cu mine. Domnul să ne ajute pe fiecare dintre noi să mergem împreună pe calea mântuirii.

Stănică Ion Claudiu, str. Pandurilor, nr. 80, loc. Bîlta Filiaşi, jud. Dolj, cod 205302, tel. 0742-571087

Tănase Cristinel

Am 29 de ani, handicap gr.1 locomotor, este afectată partea stângă mână şi picior, dar mă pot descurca. Am situație materială foarte bună, locuiesc într-un apartament cu 3 camere, sunt credincios ortodox, sincer, fără vicii.

Doresc să cunosc domnişoare-doamne de vârstă apropiată, fără obligații, pentru stabilirea unei relații serioase de prietenie-căsătorie. Să aibă domiciliul în județele limitrofe jud. Argeş. Nu răspund persoanelor neserioase şi materialiste.

ID-ul meu este ***cristinel_tanase@yahoo.com*** *Tel:* ***0348-431450, 0728-913178, 0728-933753****.*

Cristea Marius Valentin

Sunt Cristea Marius, am 25 de ani, ochi căprui, 1,75 m, 65 kg, sunt sincer, serios şi un uşor handicap fizic. Aş dori să cunosc o fată de vârstă apropiată, tot cu un handicap uşor, pentru că singurătatea este foarte amară şi ne apasă pe fiecare dintre noi. Nu răspund la bip, rog seriozitate. Pot fi contactat la ***0764-751934*** *sau* ***0726-505070***

(Sunt din Dâmbovița şi aş dori ca să cunosc pe cineva tot din Dâmbovița sau Bucureşti)

Grigore Gheorghe

Sunt Grigore Gheorghe din Dâmbovița, am 37 ani şi am un handicap locomotor. Caut o fată cu un handicap uşor pentru prietenie. Mă găseşte la nr. ***0766-236963***

Pană Laurențiu - Tr. Măgurele

Mă numesc Larry, am 17 ani, handicap gr. I (mă mişc mai greu). Doresc să comunic cu băieți şi fete de vârstă apropiată. ***Pană Laurențiu str. Zambilelor Nr. 16, cart. Măgurele, loc. Tr. Măgurele, jud. Teleorman, tel. 0763-863735***

George

Nevăzător, în vârstă de 41 ani, modest, tandru şi gata oricând de a întinde o mână de ajutor celui în nevoie. Îmi place muzica, îmi plac versurile şi absolut tot ceea ce îmbină utilul cu plăcutul. Dacă ai aceleaşi preocupări şi pasiuni, aştept să corespondăm (persoane feminine). ***Tel. 0726-483148***

Preduna Iulian Finta (Dâmbovița)

Am 33 ani, 1,85 m, şaten şi am un handicap vizual. Îmi place muzica, literatura şi doresc să cunosc o fată cu aceleaşi înclinații în vederea prietenie,eventual căsătorie. Doresc seriozitate! ***Preduna Iulian str. Morii, nr. 101, com. Finta, jud. Dâmbovița, tel. 0766-296960***

Teo

Tânăr, sincer, născut 1968, şaten, ochi căprui, 89 kg, 1,85 înălțime, cu un handicap locomotor, cu situație materială foarte bună, de meserie sunt croitor, posed permis şi conduc o limuzină Ford. Sunt creştin ortodox, doresc prietenie / căsătorie cu o domnişoară / doamnă din orice colț de țară, fie ea cât de săracă dar cu suflet bun.

Cele care doresc să mă contacteze, mă găsesc la nr. ***0746-580551****. Rog multă seriozitate!*

Ghiță Paul - Sihlea (Vrancea)

Mă numesc Ghiță Paul, am 27 de ani şi sufăr de distrofie musculară. Nu am prieteni aici în sat şi uneori sunt trist, supărat şi îmi doresc şi eu să am o prietenă bună şi iubitoare. Sunt un băiat bun şi credincios. Sunt ortodox, compun poezii.

Cine doreşte să-mi scrie: ***Ghiță Paul sat Voetin, com. Sihlea, jud. Vrancea, tel. 0732-482528***

Țăranu Ionel - Galați

Am 33 de ani, şaten, ochi căprui, 1,80 m, 82 kg şi aş dori să corespondez cu persoane de sex feminin pentru prietenie / căsătorie. Poate avea şi 1-2 copii.

Țăranu Ionel, str. Traian, nr. 252, loc. Galați, jud. Galați, cod 800186

Kacula Codruț

Am 35 de ani, sunt ortodox, am un handicap gradul 1 şi aş vrea să-mi fac amici şi amice din toată țara. Pot fi contactat la nr. ***0768-843708****.*

Tipărit la: Tipografia A.F. Gîgîlice - tel. fix 0247-313041; mob. 0748-137997